

egy hosszú napot töltöttem én is el borszással. Az a hely pedig, hol rendszeren e mulatságot áttem egy hid mellett volt. Sokasem felelhettem el a hidat. Mintha csak most is előttem állna megmohosodott karfával, melyeknek meg végbe hatalmas beülkkel e szavak voltak bevésve: „Minden csak átmenet!”

Akkoriban mikor még én úgy borszással közben e beütelt megámbámultam, nem sokat törődtem azoknak jelentőségével, hanem azóta sokszor gondolok e rövid, de velős mondatoskára.

Valóban aki ezt oda följegyzte, vagy följegyeztette, igen helyesen fogta föl az élet szellemi oldalát.

„Minden csak átmenet!” És csakugyan nemcsak az a hidasca szolgált ott átmenetül, hanem életünk minden perce, az azokban előfordult minden legcsebb mozzanat csak átmenet.

Kaszinókban és éven ünnepelel meg 25 éves fennállását. Az 1886. évi Sylvester-estélyi kaszinók életében tehát egy igen fontos átmenet volt, melyet az egyet méltóan is ünnepelel meg.

Az egyet fáradhatlan élénk t. Boskó A. Mór ur. ta karéképítési titkár, dílozatköszönetének és ügybuzgóságának iamét egy pártalan jelét adta, amennyiben neki köszönhetjük a szép sikert, melyet az ünnepelel érkező szempontból felmutatott. A kaszinó helyiségében kitett felhívást, mely a 25 éves jubileum méltó megünnepelesére szólította föl az egyleti tagokat, mindenki örömmel vette tudomására és sietett is részvétele által annak fényét emelni. A küzvárosban mintegy 70-ven vettünk részt, ami nem kis szám, ha figyelembe vesszük, hogy az egész ünnepelel a nők részvétele — és táncmulatság nélkül folyt le, miután az kizárólag egyleti ünnepelelnek nyilvánították.

Boskó A. Mór ur. az alkalomra saját költségre díszes feliratokat készíttetett, melyek helyes megvilágítás mellett: „A legelőször magyar ember a király!” (a királyi pár arcepekje fölött), „Bízalmunk az ősi erényben”, „Emlékében él a nemzet, a mi társadalmunk”, „Szabadság, testvérség, egyenlőség”, jelmondatokat tűztek a belépő szemeibe, 61 mintegy ünnepelel hangulata csábitva.

A nagy terem fényárnyában szüsz és a patkó alakban felállított asztalok körül sorényan folyt az asztalterítés munkája a pinceszerek részéről.

Közlebb lépve a megterített asztalokhoz, minden tányáron egy-egy borítékot láttam, melyre az illetőnek neve volt felírva, kinek az a teríték szűt. A borítékban azonban egy igen kedves meglepetés várt a résztvevőkre. A jeles élők ugyanis „Emléklapokat” készíttetett saját költségen, mely emléklapokon az egyet alakuló közgyűléséről fölvejt jegyzőkönyv, az egyletnek 25 év alatti élőknei és az alapító tagok névjegyzőke foglaltatik.

Érdekes ez emléklapról megtudunk, hogy az egyet 1861. évi április 16-án tartotta meg főt. Szakácsi Sándor esperes plébános ur élőknele alatt alakuló közgyűlést.

Magyar politikai lapjai voltak: „Magyarország”, „Pesti Napló”, Idők tanúja”, „Magyar Sajtó”; — élclapjai: „Bolond Miska”, „Üstökös”, Nemet politikai lapjai: „Pester Lloyd”, „Wanderer”; — további más nyelven: „Szerbszki Dnevnik” és a „Komaracz” (Saunyo) ez. humoros lap. Végül a „Magyar Izraelita és az Illusztrirte Juden-Zeitung”.

Mindenekbél ma csak a „Pesti Napló” és a „Pester Lloyd” jár, hanem a többiek helyett van bősbögen más lapunk. Volt az egyletnek 92 alapító tagja, kik közül ma is tagjai az egyletnek 15-en élőkzetők vagy kilépek 34-en és meghaltak 43-an.

Az alakuló közgyűlésen főt. Szakácsi Sándor urat választották meg élőknek, ki azt akkor, apr. 16-án el is fogadta; de már 18-án bokros elfoglaltsága miatt arról leköszönt. Utánna a 25 év lefolyása alatt a jelenlegi élőknek együtt 12 élőkne volt az egyletnek. Ezek között Krób (Korbay) Károly ügyvéd ur két ízben 4—4 évig, Schiek Mátyás fogalmazóbíró ur egy huzamban 6 évig. A jelenlegi bugzó élők, Boskó A. Mór ur szintén már 3 évig viseli e tisztet és erős reményünk van, hogy Isten segítségével viselni fogja azt soká — soká!

Tán, kisse hosszabbabban is foglalkoztam az adatok elősorolásával, mint kellett volna; de olyan szép mozzanatok ezek, melyek egyletünk 25 évi pályafutásában mind megannyi kedves átmeneti stadiumok, hogy akaratlanul is megállapodtam; pedig még az ünnepelelről magáról is sok szép vonást szándékozom följegyezni. Ezt azonban már nem fogom oly részletesen tenni, bár megérdemelné, mert lesz ám még Isten segítségével ennek az egyletnek 50 éves jubileuma is, és akkor ki tudja, nem veszik e meg elő a „Zombor és Vidéket”, hogy e cikketem, melyre tán most sokan a szomszorosítás belyéget is rástítik, hogy mint erkölyt a „regi jó időkbel” felmutassák?

A tények és események vizsgálatát követően folyt az étkezés, midőn Boskó A. Mór ur helyéből hásszant telemekedék,

kedves tekintetét a szép számú és kedélyes hangulatu közönségen végig jártatá és egy általános „Halljuk!” után megnyitá a toasztok sorát. Beszéde, mely mindenkre megiette a kellő hatást, az egylet 25 évi pályafutását részletezte, mely a 60-as évek borongos telegekkel borított egy mint egy fénylő napugár tört magának utat és e pályáján a mai napig esen csúgól, a melyen ma áll, mint Kulanak pártalan közmívelődési és társadalmi lényezőke feladatának mindig teljesen meg is felelt. Beszédét zajos éljenzés követte, melynek csillapodásával a lelkes fiatalság, mely az öregektől egészen elkülönítve egy asztal mellett foglalt helyet — a mi valószínűleg csak díszesrendő összebeselelének műve lehetett — felemelkedett helyéről és ünnepelelben rázendítette a hymnust. Rz volt az egész ünnepelelnek a legünnepelelőbb része. Az egész közönség fölállt, kedvetben állva hallgatta, később azonban mindenkit magával ragadott az ünnepelel tonus, úgy hogy azon vettük magunkat észre, hogy a 70 ajk, úgy sziv egy lélekke olvadt össze, és kéri a mindenható, hogy:

„Balsors, a kit régen tép,
Hozz rá vig esztendő!
Meggúnhódté már e nöp
A multat s jövendő!”

Az ének elhangzása után még pár pillanatig mindenkin meglátszott a hatás, melyet az ifjúságunk e kedves rögtönzés előidézett. Valóban ez alkalommal mivel sem tűntethette ki magát az ifjúság jobban, mivel sem mutathatta volna ki jobban a bizalmát az ősi erényben”, hogy tud lelkesülni őseinek intézvényéért, és hogy azt méltányolni is tudja, mint mikor ezen toasztra a hymnust rázendítette.

A vendéglősök sürgőse-forgása, kik oly szépen kitétek magukért a kitűnő szolgálat által, mintha nem is vendéglősök, hanem házigazdák lettek volna, a kik telát az ünnepelelkel együtt örülnek, csakhamar vig hangulataba terelt bennünket ismét a jobbnál-jobb étel-italok felszolgálásá által.

Evés közben aztán megiered a toasztok árja, mely: „Miként a patak, minél tovább halad, annál jobban dagad.”

A második toasztot Korbai Károly ügyvéd ur, mint az egyesületnek egyik 25 éves veterán tagja, szintén az egylet 25 éves jubileumára mondotta. Dörgő éljenzés követte a magvas beszédét, melyre is ifjúság megint rázendítette a hymnust és az „Éljen soká!” czímű lelkes dal.

Ezután dr. Strasser Lajos ügyvéd mondott egy tartalmas felküzösztöt, méltava az egylet 25 éves pályafutását és lelkes szavakban adva azon óhajának kifejezését, hogy becsüljük meg ezen egyletet, mi által elődünk iránti pietasunkat is kimutatjuk; de másrészt ajánljuk a saját javunkra is.

Mondottak még felküzösztöt Boskó Rezső ur az ifjúság nevében az egyletre. Korbai Károly ur. Dr. Thoman Jakab ur. járásosvros ura, mint az egyletnek szintén 35 éves veterán tagjára, és Kula fáradhatlan bugzó és jeles „kerteságré”. Boskó A. Mór ur Mezey Zsigmond kir. közügyőre, mint a kiben a kulai társadalom egyik bugzó és szilárd oszlopát nyerte, — Boskó Rezső ur Diener János ügyvéd ura, — dr. Strasser Lajos ügyvéd ur Boskó A. Mór urra és Rác György urra, mint az egylet védőoszlopaira, — Rác György ur Solihagetter Tamás urra, — Szűcs József ur a tanítókra, — Mezey Zs. ur az egyletre, — Krausz Bernát tanító a magát ez alkalommal oly szépen kitüntetett ifjúságra, stb. stb.

És ez idő alatt azon vettük magunkat észre, hogy — a leleharang megszűnt, az ó-év köszönvétel!

A csengély, melyvel szokás szerint az elhalt esztendő 12 órákor fénylő kiharangozták, megszűnt — mire Boskó A. Mór ur ismét felemelkedett és röviden bucsut vett az ó-évtől egyuttal. „Boldog uj esztendő!” kívánt mindenkinek.

És erre rázendítette Jorkó a marschot tüzesen, lelkesen, melyre villámgyorsan közöttünk termett az 1887.

„Minden csak átmenet!”
Ime, egy pillanat! — Uj remények, uj tervek, uj gondolatok — — — uj esztendő, — — — uj kezdet a második 25 évhez.

Mindenki sietett egymásnak s-ívelyes készsoritással a legjobb kívánatát e pár szóval: „Boldog uj esztendő!” ki nyilvánítani.

A zene harsogó szózata mellett a legjobb kívánatokkal eltelve fogadtunk a „boldog uj esztendő!”

Vajha a sok jó kívánásnak, mely ott abban a pár pillanatban elhangzott csak a fele is teljesedjék, akkor bizonyára örömmel néznék a második 25 évnek is elebe. De ki tudja?

hogy az ember azt hitte, hogy mindannyian Amerikába készülnek — az arany bányákba.

De felbuzgó is az, mikor az a „fekete gyerek” rázendíti azt a notát hogy:

„Sir egy kis lány a Baleton patján,
Mert elhagyta szeretője csalán;
Kív szeméből patakzik a könnye, . . .
Ebből lesz majd a Baleton gyönyörű!”

Most már aztán nem lehetett a szerelmes szíveknek és a ragyogó, beszédese szemeknek parancsolni. Mert a szem a szerelmesnek nyelve, és a szívnek tükré! A legkészszebb nyelv az, mely kék szem pár szót közlök, melytől a férfi a pad a férfi és re azok az asszony!

Terpachyó isten-assyony felűtötte bájos sátorát és röpke szányaival bejárta a termeket, — tánczba csalogatván az „arany fiatalosgot.”

És az „aranyos fiatalosgot” oly hűvel járta a „toborzó”, hogy csak úgy szikrázott az „szemek párja”, melyeknek oly nagy volt a lángja, hogy Pati barátom szive majd megolvadt e lángtól, és tán menten el is olvadt; ha nyakon nem öntik véletlenül egy porzó „göfrohrenezszel.”

Még itt a táncsteremben a tánc-istennője úzte eszikandó kacérokadását a fiatal nevezdeket közt — addig a mellékteremben az öregbegek „ékes diétekkel” közt dílozta „Bachus” oltárán a szegszárdi kék gerdekéből kifacsart édes „netárral.”

És ez az istentali hódító hatalmasáit úgy lebilincsel bennünket az asztalhoz, mint ahogy Prometheus is volt bilincselve a sziklához.

Észre sem vettük, hogy kivilágos kivirradt van; és habár a kakas háromszor kukorékolott is, — tai még egyszer sem tagadtuk meg egymást.

hoz a jövendő? Ki tudja a jövendő pillanat mire lesz átmenet. Adja Isten, hogy egyleti életünkben boldog 50 éves jubileumra, a mi életünkben pedig — mindig a megelégedésre! Ebben rejlik a boldogság.

Krausz B.

A hivatalos lap mult évi december 30-iki száma a következő királyi kizáratok közi: „Kedves Orczy báró! Magyar miniszterelnök előterjesztése folytán, Ön a közmunka és közlekedési magyar miniszterium ügyének ideiglenes vezetésétől, az ebbeli megbízatásában tett szolgálatainak elismerése mellett, ez ebblől felmentem. Kelt Bécsben, 1886. évi december hó 20-én. Ferencz József, a. k. Tiszá Kálmán, a. k. „Kedves Baross! Magyar miniszterelnök előterjesztése folytán, Ön a közmunka és közlekedési magyar miniszterteremmel ezennel kinevezem. Kelt Bécsben, 1886. évi december hó 20-én. Ferencz József, a. k. Tiszá Kálmán, a. k.

Hogy írják a históriát?

A jelenkor bajai között nem a legutolsó az irodalmi humbug. Sokan mesterséggnek, némelyek üzletnek nézik az irodalmat, de legtöbbben mégis csak azt gondolják, hogy készülség nélkül is lehet az ember író. Ily készülség nélküli napszámok, fájdalom, hogy inkább a történeti irodalom szülőjének foglalkozkodni, névén a históriát oly eszköznek, a mely legkönnyebb módon juttatja a készületlen s hivatalos író dícsőséghez. Persze könnyen megy a historizálás mestersége, mert azt hiszi az illető író napszám s, hogy itt csak beszélni kell jól rosszul a multakról és kész a história.

Eb' en a meggyőződésben lehet az a kezdő fiatal ember is, akinek egy előzetési felhívását a napokban olvastuk. Az illető elvégez a középiskolákat, pár éven át némely egyetemen az orvostudományokat hallgatta s most a helyett, hogy az orvostudori akadémiai fokozatot iparkodónk elnyerü, beszűnteti vagy félbeszakítja tanulmányait s felcsap historikusnak. Megyekből ember az illető s ez az egyedül oka, hogy itt foglalkozunk vele. Egy torjedelmes munkára, a magyar szabadságharcnak bácska részletről hirdettet a napokban előzetési felhívást, remélvén, hogy a közönség egy ismeretlen, kezdő íróska egyszerű hirdetényére legott fog könyvére tömegesen praenumerálni.

Ha a közönség annyira pártolná a tudomány irodalmat, amennyire nem pártolja, úgy nem sokára azon kétsz szerencsű helyzetbe jutnánk, hogy az illető mű első kötete megjelenék s azt tóvéről hegyére olvashatnók. Éh ha elolvassók, bizonyára az a tudat keletkezik bennünk, a mely a lépten nyomom könyvpiaçzra kerülő verses kötetek átlopása után szokott keletkezni. Elhamarkodotk a törékvs, fejletlen eszmék, kiforratlan, selejtes gondolatok s a minden áron írói hiruerve törekvő, de készülség nélkül szüklőkölő munkásság ri le a könyv minden lapjáról. Innen van aztán, hogy ma már oly óriási az u. n. halvasztletett írói termékek száma.

Az általunk csak nem rég olvasott előzetési felhívás nemcsak azért kénsyszerit nyilvánosan szót emelni, mivel az abban jelzett mű kétségkívül a halvasztletett termékek számát fogja gyarapítani; hanem fölvesz azon forma miatt is, a melyben a szerző a közönséghez szól. Az író egy ismeretlen s mindössze pár cikkel sorompóba lépett egyet levén, nem általa írójó reuomjától holmi úres szavakkal jemelni. Kezdiók ez a tekintélyre vergődő amaris azzal, hogy magát tudorjelöltnek (doktorandus) írja, amid talán ó valami kvalifikációznak tart. Erre nézve meg kell jegyezünk, hogy a doktorandus jelzőnek polgári jogosultsága egyáltalában nincsen; azt használni nem is szokás, mert annak semmimémi kvalifikatív jelentősége nincsen. Ha szorosán vesszük a dolgot egy hordár és egy szigorú orvos egyaránt írható magát doktorandusnak mert egyáltalán nem következik, hogy a doktorandusból szükségképp doktor legyen. Azt írja továbbá magáról a szerző, hogy a bácsmegei történelmi társulat rendes tagja. No hát ez oly kis cím, a melynek hatványával sem igen szoktak az írók élni; kvalifikáció erejének éppen nem lehet venni, mert a bácska történelmi társulatnak vannak (vagy legalább lehetnek) oly rendes tagjai is, akik írni és olvasni nem tudnak. Ha már valami hangzatos címet akar birni a szerző, jobban tette volna, ha belép a magyar történelmi társulat évjárás tagjai közé. Végre a „Havának” című szakközöny munkatársának nevezi magát az előzetési felhívás írója. Ez már talán nem is czim. Ó e főíróatnak csak külső dolgozótsága, de arról aligha van pecsétese levele, mert a külső dolgozótsáratnak, vagy azokat, akik két-három hóban írnek a valami kis cikket egy folyóiratba, nem szokták a szerkesztők a munkatársi czimmel felruházni. De még ha felruházás is, nem hisszük, hogy valemik annak nagyobb fontosságot tulajdonitana annál, mint ha azt írja neve melé, hogy a „Karavukovai Tárogotó” újdondásza.

Ezeket akartuk elmondani ama bizonyos megyei „historikus” előzetési felhívásaira, megszivleléstől a szerző, — s felvilágosításul a közönségre nézve. A kritika figyelel alást kénytelen elfoglalni az irodalmi mozgalmakkal szemben s csak kötelességgel teljesíti, ha az irodalmi visszadélekre rámutat, s a saját terén felmerült bajokat orvosolni a saját útján törekszik. A főzreművek számát azonban a kritika vesszejének suttoztatása által egymagában asztapítani nem lehet, s azért szükséges, hogy a közönség a birálati szavakra figyeljen s azok alapján határozza el magát arra, hogy a neki egyedül csak a szerző által ajánlott kétes értékű műre nem fizet sem elő, sem utól.

(d—gy.)

Megyei s helyi hírek.

Újvíl üdvözlét. A zombori kir. törvényesék összes szömejzete testületileg tisztelgett újév napján Széchenyi József törvényeséki élőknele. A testület szömeke Jerkovits Antal trvszéki

biro ur meleg szavakkal tolmácsolta a tisztikarnak főnöke iránti szeretetet s igazságos működése iránti elismerést. Széchenyi ur meghatóan mondta köszönetet s szokott szellemen-morlában buszította a tisztikart feladata lelkiismeretes s pontos teljesítésére.

1887. A megkezdődött újv közönséges év, vagyis 365 napból áll, 52 vasárnapmal. A három keresztény fölnepp a következő napokra esik: húsvét vasárnap április 10, pünkösd vasárnap május 29 s karácsony december 25 (vasárnap). Ezekben kívül kettős ünnepp az évben még háromszor fordul elő: Újváros, Szent-István napkor és Nagy-Boldogasszony napján. A farang az évben sokkal rövidebb lesz, mint volt a megelőző évben, mikor 62 napig tartott. Ez évben vikarizest napjától vagyis január 6-tól kezdődik február 23-ig, tehát összesen 47 napig tart. A tavasz márczius 20-án, a nyár június 21-én, az ősz szeptember 23-án, s a tél december 22-én kezdődött. Lesz két nap- és két hold-fogyatkozás. Részleges holdfogyatkozás február 8-án, gyűrű alakú napfogyatkozás február 22-én. részleges holdfogyatkozás augusztus 3-án és teljes napfogyatkozás augusztus 19-én. Ezek közül csak az augusztus 3-iki holdfogyatkozás lesz nálunk látható. Az év szombati nappal kezdődik s ugyancsak szombattal végződik. Az ugynevezett uralkodó bolygó ezen évben a hold.

A külföldre menekült gonosztervek kiadása tárgyában Fabinyi Teofil igazságügyminiszter körrendeletét intézett a haza összes törvényeskedőjéhez, a melyben azt rendel, hogy abban az esetben, midőn valamely büntetettnek nem szomszédos államtól leendő kiadása végett tételt hozzá fölterjesztés, a kiadást alapjául szolgáló okirat (előgatói) parancs, nyomozó levél, ítélet stb.) anyai eredeti kiadmányban terjesztéses fel hozza, hogy azokból egy-egy példányt amas államok kormányának is megküldjék, ha a melyeknek területén az állásítási eszközöndő lesz.

Öngyilkosság kísérlet a börtönben. Szegedről írják: Baboskories Simon szabadi állatosság bűnyeivel legény pénczért kiszabadította magát a katonaságtól. Aztán megöszült és tizenkét éven át élvezte a házasság örömeit, egyszerre azonban leleplezték a katonaszabadítottok az ezekkel együtt a felszabadított is börtönbe került. Így került oda Baboskories is. A szegény emberre foglyatársai rájlesztettek, hogy ha a napokban egy hűszk, mely véletlenül került kezébe, sulyos sebet ejtett mellén. Felgyógyulásához alig van remény.

Szilveszter estély. A zombori polgári kaszinó tú dalárda — mint eddig is évről-évre, — most is fényes Szilveszter-estélyt rendezett. A koncert programja kiváló tapintattal volt ez alkalommal is összeállítva s az egyes pontok előadását illetőleg többet követelmények éppenséggel nem lehetett. Egyebeként nézzük a programot sorjában: Suppének „Kis harang” című művét Armbusz Gizella és Tessényi Vilma kiasszonyok énekeltek kedves elragadó előadásban s a legnagyobb precizitással. A közönség nagy tapsaira két csinos népdallal felelték a kiasszonyok Ezután Mihályi Bella és Kalapsza Bella kiasszonyok zongorán előadták Rossini „Toll Vilmos”-ának a nyitányát. Szentén igen szép sikerrel Balogh Ernő ur Bergmann Agostinak „Magyar ábrándját” játszta. A közönség egy má mű szerzőjét, mint annak előadóját zajos tapsal tüntette ki. A kar által énekel „Bordal” is tetszett. Egy valczet következett az „Faust” ez operából, melyben egy férfi kar, mint az énekesnek egyaránt kitüntettek magukat. A koncert után táncz következett s a közönség reggeli 6 óráig járt.

Hymen, Karácsony másnapján vezette oltárhoz Krob Pál úr-verbázi agygyzó Joekel Ilka kiasszony. — Gulácsi Lajos hegyes-feketejegyű állomás főnök u. hó 30-án esküdtött örök hűséget Krumesz Amália kiasszonyok Cservenkán. — Ernst József újvidéki nagykereskedő m. hó 25-én váltott jegyet Weinb Adolf szabadiak derék kereselő bájós leányával, Ilonával. — Hajducska Fanny kiasszony, Hajducska Manó szabadiak kereselő lányát f. hó 2-án vezette oltárhoz Singer Manó, Pándor. — Blits Leidor bajai kereselő jegyet váltott évf. Stein szül. Milkó Bert asszonyal Katymáron.

Új-Vérház községe a községi előjárásának önként történt leközönsége folytán mult hó 30-án ejtette meg az előjáróság választását. Megválasztottak: bírónak: Blum András, albírónak: Kriszpen Henrik, esküdtettek: Breitsvurt György, Schneider Henrik, Schneider Konrád, Krantsvurt Mihály és Schmidt Reinhardt.

Szerb karácsony. A karácsonyi szent ünnepp minden keresztény felekezethez legkedvesebb ünnepe szokott lenni. Szerb polgártársaink e hét szerbiától kezdve ünneplik a szép és egy nagyünnepet. Boldog ünnepeket kívánunk.

Tudomás. A t. ez közönség értesített, hogy a zombori polg. casinó egylet helyiségeiben tek. Walter Nándor városi reudőr-főkapitány ur tiszteletre rendezendő ünnepléyes társasvacora f. é. január hó 9-én vasárnap esti 8 órakor fog megtartatni. Aláírásai ú. a casinó szolgálati is van — A rendezőség.

A kulai ifjúság dalárdát alakított. Alakuló gyűlés jan. 3-án este a casinóban volt. Jelen volt a kulai ifjúság színegy. Korenlőké főt. Szakács Sándor esperes-plébános, jegyzővé Dudás Józ. év választatnak meg. Az útlag megnagyitása után megejtették a tisztviselő választását. Egyhangúlag megválasztattak tisztviselőkké főt. Szakács Sándor, előnké Stojkovicz György al bíró, előnké Mezey Zsigmond kir. közjegyző, jegyzővé Krausz Bernát tanító. A választmányba, mely egyelőre ideiglenes, meg az alapszabályok elfogadtatnak megválasztattak Boskó A. Mór, Diener János, Hirling Nándor, dr. Schneider Károly, Lederer Gusztáv, Halu N., Karch W., Bessenyei Gy., Schük Mátás, Rák György, Knefelyi Nándor, Reinkolez, Omeka J. urak. Az alapszabályokat egy bizottság dolgozza ki, és aztán teljesen megalakul a dalárda.

Meghívás. A Bács-Bodrogh megyei történelmi társulat szerdán f. évi január hó 12-én reggeli 9 órakor — a megyei székház I. emeleti kisteremében — rendes évi tisztújító és felolvasó közgyűlést tartandja, melyhez a társulat tagjait tisztelettel meghívom. Ezen közgyűlés tárgyai: I. Jelentés az elmúlt évi előirányzat megállapítása. 4. Folyó ügyek előlétes 5. Tisztújítás megejtése és a kapcsolatos alapszabályozási teendők előlétes. 6. Netán beandandó indítványok tárgyalása 7. Ugyancsen közgyűlésen való felolvasási bejelentések a) „Praehistorikus emlékek” Dudás Gyulától. b) „Banosa, egy bácsomgyei régi község” Iványi Istvántól. c) „Kolluth község monográfiája” Grosschmidt Gáborától. d) „Bácsmező fő- és alsópányjai a két utolsó században” Iványi Istvántól. Kelt Zomborban, 1887-ik évi január hó 3-án. Schmausz Endre, a megyei történelmi társulat előnké. — Az elmúlt évi tagdíjakat még le nem fizett tag urak kéretnek, hogy tagdíjajukat még esen közgyűlés előtt beoldulni sziveskedjenek.

A Kinesem-sorsjegyek főnyereménye. A Kinesem-sorsjegyek főnyereményének tulajdonsága ma jelentkezett. A szerencsés, a kit a Fortuna istennő szeszélye boldogított Tenora József, és Kwasiszban Morvavarszónag lakik. — A második tízezer forintos főnyeremény tulajdonsága is fölvette már a nyerepmélt. Fényes Lit-kén Magyarországon lakik és Révésznek hívják. — Egy különös véletlen hozta magával, hogy ezen szerencsésorsjegyre a kezelőség a tíz már előbb négy más főnök küldettek át, de egyik se tartotta meg, és így a gondviselés által nekik szánt szerencsét önmaguk játszották el.

Nevváltoztatás. Mettler Lőrincz bajai molnáriparos vezetőnkévt. „Mérlel”-re magyarosította.

Szabadtöröl számos részletet jelentenek ama nagy verekedésről, mely egy szaksz húsárász és a városi hajduk között folyt le. Ugyanis egy ottani vendéglőben 5-6 huszár borozgatott együtt, kik azonban oly garázdál viseltek magukat, hogy a vendéglős kénytelen volt őket, barátságos hangon, távozásra szólítani fel. Erre a huszárök egy szeket kaptak fel s a vendéglős nejt ütni kezdtek, majd a vendéglőnek, Hevér Ignácnak rontottak neki s követelték tőle, hogy bort adjon nekik. A vendéglős a garázdá huszárök elől a hátulós szobába menekült s mire amezök utána törtek, az ajtót Hevér Ignácra magára zárta. A huszárök rátekerék az ajtót s ütlegeltek a megrémült vendéglőt. A eselő ekközben rendőrökért futott a városlátszra, kik gyorsan meg is érkeztek s a huszáröket lefegyveresték. A huszárök közül azonban egy elmenekült a lakatnyára s aeglyül szökött a katonasámbortól. A lakatnyából rövid idő alatt egész szaksz huszár érkeret meg s kivont karddal a rendőrökre támadtak. Az utca, hova a rendőrök kiszorították, valóságos kis csata színevélvé lett. A huszárök készer löttek a rendőrökre, s ezek viszonzóvón a lövekeket, hátrálásra kényszerítettek a katonákat, kik a lakatnyáig vonulva vissza, onnan újra lödtek a rendőrökre. Az utcai tusában egy huszár sulyos négy könnyű és két rendőr szintén könnyű sérülést szenvedett. Az elvert vendéglős Hevér Ignác, szintén sulyos sebekben fekszik. A garázdá huszárök ellen a katonai hatóság a legszigorubb vizsgálatot már megindította.

A topoljai „Kaszinó” tisztújító közgyűlése decz. 29-én tartott meg az egyleti helyiségben. A választás eredménye a következő: — Előnk dr. Hadzsy János, alelnök Kocsi Bernát, jegyző Berecz Dezso, könyvtárnok Jordán Béla, pénztárnok Honig Zsigmond, ügyöz Vinyecz Lambert. — A választmány tagjai: Wollheim Mór, dr. Koch Mór, Császár Péter, Radimovszky Ferenc, dr. Czirkay Gábor, Limbek Károly, Hír Károly, Aller Mór, Tománovics György, Jedlicska Lajos és Buchwald Simon.

A „Szabadiak Kereskedő Ifjak Társulata” által február hó 1-én a „Pesti-Szálló” díszteremben rendezendő zártkörű zálg len fényesnek ígérkezik.

A zentai önk. tűzoltó-egylet szerelvényeinek javítására a zentai Egen herceg szálló díszteremben saját zenekara közreműködésével 1887 évi január hó 8-án zártkörű táncvizsgálat rendez.

Baján 70 éves korában elhunyt özvegy Zalesky Leonó, földbírtokos, ki életében fősenyének tartott, a bajai árának 10 db. takarékpénztári részvényt s 17.000 frtól szóló takarékpénztári könyvet ajándékozott végrendelettel.

Termin nagybírtokosa Fernbach Antal decz. 29-én körvádaszatt rendezett Szőreghy pusztáján, melyen Újvidékről Temernéből és a vidékről meghívott vadász vendégek nagy számmal vettek részt. Maga a vadászat nem volt teljesen kielégítő, nevezetesen eredmény jóval mögötte maradt s má években elérni szokott eredménynek már részeit az idei csekély vadállománynak, részint a kedvezőtlen időjárásnak tulajdonítható. A hirtelen heállott havazás, hideg északi szél nemcsak az u. n. Sonntagjegyeket a t. éreun ujonozokat, hanem még a gyökörölt, ügy vadászokat is nagyban akadályozta a nagyobb siker kivívásában. Az elejtett szákmány 1 róka s 24 nyul. A vadászat kevésbé kielégítő volta mindazonáltal nem lohasztotta le a résztvevő vendégek kedvét, ellenkezőleg a fölötté szives és kedves házigazda által rendezett vendéglátomán csupa jó kedv, vig hangulat és kedélyesség uralkodott.

Kütiintés. Kóvári Alajos újvidéki törvényeszéki irodagyzgató, sok évi hű és buzgó szolgálatá elismerésül, az arany érdemkeresztet nyerte.

A szabadi városi házépítést 1886 évi december hó 31-én rosszabbul állt mint a esód alatt lévő bukott ember. A pénztárban néhány krajczár kongott, s a jelenlétező, szegény iparosok számláját 20-30 frtot, nem bírták kifizetni.

A topoljai polg. ök. egylet évi közgyűlése decz. 28-án tartott meg. Az ez alkalommal megejtett tisztújítás eredménye: előnk Császár Péter, igazgató Tománovics György, jegyző Bódy György, könyvtárnok Szokolai J., másodkönyvtárnok Müller Róbert, pénztárnok Csernai Pál.

Óvázó. Karácsony másnapján, vagyis ezt. János-nap előlétesője a topoljai tűzoltó-egylet tisztikara és legénysége teljes díszben az egyleti zenekar harsogó zenekísérete mellett megjelentek kitűnő főparanesnökk, az egylet alakítója és fenntartó lelke lakásán, hogy őt névünnepe alkalmából üdvözöljék. Dr. Hadzsy János ur a kitüntetés meghatolnán köszöntte meg. Azon este és másnap még számosan keresték fel a közszeretében álló derék férfit, hogy szívük jó kívánatait előtte tolmácsolják.

Egy ügyes könyvold, naponta egy-két szabad órával rendelkezik, irodai vagy üzleti könyvek vezetésére vállalkozik. Bővebb értesítést a kiadóhivatal ad.

Ügyvédi irodában egy helyb születést 8 gymnasiumot végzett irodai alkalmazást nyerhet. Dr. Molnár Gyula.

+ Csak is öcoasága s kitűnő hatás okozta, hogy így a z i népies háziszerré lett. Budapesti tekintetes úr! Beesés soraira tudatom, hogy a svajoci labdacsokat Török József úr győzgyserteről kaptam. Hatásuk roám igen jó volt, azok használatá ellen semmi kifogás sem lehet; én e labdacsokat rossz emésztés, rendetlen székeles, s illó életmódból eredő vértelődés fejünre — ellen szedtem; már az első dobó használatom éreztem, hogy az eredményt: megjött rendes székelesem, gyomorom jól emészt, átvágyam is tetemesen javult s fejem sokkal könnyebb lett. Most már csak is hálával tartozom a Tekintetes úrnak. Kitűnő labdacsoat öbb ismerősömmek s nevezetesen bátyámnak is ajánlottam, a ki makacs székrekedésben szenved, ő is hozott már Török J. úrtól négy dobozal. Fogadjia ímetelvé köszönetemet jeles labdacsoat, melyeket ezután is ajánlani fogok más szenvedőknek. Tisztelettel, Balogh Zsigmond géprajzó, Budapest, II. ker. a 18. sz. hában, 11. ajtó. — Mivel Magyarorszában Brandt R. gyógyszerész svajoci labdacsoainak sokféle utánzatai léteznek, gondosmaga meg kell figyelni, hogy minden dobozon megvan-e a védőjegy: egy felér kereszt vörös mezőben a Brandt R. névalírás.

A helyb Fink és Pollák cég egy kárpitos és díszítő mestert állított hűzeté elére, a ki a kontinentet bejárta s szerzett tapasztalatait itt szándékozik érvényesíteni. Személyesen ismerjük a cégét új vezetőjét Lederer Mihály urat, s azért legelőlegben ajánljukuk öt butorok elkészítésére, függönyök illesztésére, rendezésére s különös specialitátsá képezi a női kiegészítőknak montírozása, a mi nélkülük ma már illesem butorozott szobát nem is lehet képzelni.

SZÍNHÁZ.

Érdelemes kritikái méltatásaink megelőzésével bátrak vagyunk a színház igazgatóságát figyelmeztetni arra, hogy a közönség fölötté rossz néven veszi tőle, miszerint kedvenccéit Lángl Hont s Ledoöfszky Marit oly ritkán lépteti föl. Így különösen Falu roszában méltán várhattuk volna, hogy Boriska szerepét Lángl Ilona játssa, kinez, kik szerepkörébe van. Nem akarunk az igazgatóság s rendezőség jogkörébe nyulni, de azt hisszük, hogy e figyelmeztetéssel tartozunk, mert csak szolgálatot vélnék tenni, ha megismerteljük vele a közönség óhajait. Reméljük, hogy felszólalásunk komolyan méltányolhatni fog.

Újév napján, szombaton „II. Rákóczy Ferencz fogása” Szigligeti történelmi drámája adatott. Az előadást megelőzőleg egy kis meglepetésben is részesült a szép számu közönség; a függöny forgódaltékor ugyanis egy csinos élő-kép tűnt elő „boldog új élet” kívánva a néző közönségnek. Különös tetszést arattak Lángl Ilonka, Szapári Janka és Ledoöfszky Mariska, mint a Hít, Remény és Szeretet bájós személyesítői.

Magá az előadás is elég jól ment. Veszprémi a czimz szerepet szokott ügyességével s rokonszenves alakításával játszotta, Ságnyé a búszko szép Zrinyi Ilonát nem elég híven adta; játékán egyáltalában mindig némi kedvtelenség érzik. Bércziné, mint mindig, dicséretesen állta meg helyét. Moóri a jezsuita páter Kutitlust igazán jellemzetesen és gondosan alakította. Foriss má szerepében arról tett örvendetes tanúságot, hogy drámai szerepekben sem kevésbé otthonos, mint a komikusokban. Végül még csak Tisztait, Rózsát és Deákot említjük fel, kik az előadás eneselejté szintén előmozdították.

Vasárnap a „Falu rossza” Tóth Ede ez örökké szép népszimnyire került színre, s daczára, hogy a darabot a zombori közönség megolvashatatlanul sokszor látta, mégis elég szép számban jelent meg annak előadásán.

S az előadás megfelelt a várakozásnak a szereplők csaknem kivétel nélkül jól megállottak helyüket. Kiválóan mégis Benyemét (Finum Rózs), Deákot (Göndör Sándor) és Bérczynét. (Boriska) kell megdicsérünk. Bényeinc a túzról pattant menyekédt nála megszokott kedvességgel, ügyes, élénk játékkal személyesítette. Deak, főleg énekéért érdemel elismerést. Szép öblös hangja nem egyszer tapsra hívta a közönséget. Játéka is jó volt. Bérczyné, a szerető tiszta, ártatlan leányka szerepét kedves természetességgel adta. Játéka mint mindig igaz és őszinte volt.

Veszprémi (Lajos) és Szapári Janka (Batki Teresi) igen jó mellékalakok voltak.

Fekete (Feledi Gáspár) mindent tulzottan tesz. Úgy látszik hatást keres, s hogy nem kelti fel azt, épen tulzása az oka. Moóri (Gonosz Pista, bakter) teljesen bevált, s amily gyenge salon színész, épen oly jó komikus, a neki való szerepekben.

A zenekar sikeresen bírközik meg a magyar nóta nehézségével.

Hétfőn Veszprémi Jenő jutalomjátékául „Rómeo és Julia” adatott elő.

A darab megválasztásában szerencsés tapintatot tanusított a jutalmazott. Az a kiváló drámai alakító képesség, amely teljesen sajátja, alig nyilatkozhatott volna szebben más darabban, mint Rómeo és Juliában. Az érdeklődés e tragédia iránt már hetekkel előadása előtt általános volt — természetesen Veszprémi egyenysége képesában, akit, — mint kedves színész városzerte szeretnek. S az az érdeklődés teljes kielégítésre talált az előadásban. Veszprémi a jutalomjátéka alkalmából játékaiból fűzött reményeknek és jogos kívánalmaknak teljesen megfelelt. Mert mi tőle sokat kívánunk; tehetsége felfogosit erre, s hogy a szigorú mértéket rá alkalmazva annak is kifogástalanul helyt áll, csak utólag arra ösztönöz bennünket, hogy nevét teljes elismeréssel és sok kritikai méltatásunkban érdeme szerint kiemeljük őt.

Rómeót kitűnően alakította meg. A kebele mélyén háborgó sok ellentétes hatalmas indulat arczán, taglétesin s hangjában szinettetén visszatükrözött. Szép színpadi alakja megkönyvítá neki a hatás felkeltését s azt árnyékoló férisáan szép hangjával, szavaló tehetségének csillogtatásával és elegans játékaival sikeresen biztosítani tudja.

Méltó szereptársa volt Bércziné (Julia), ő a rokonszenves, kedvelt színész. Művészigle adta sok helyt szerepét; az áltató ité bevételekor pi mikor zaklatott lelke előtt megölt bátyjának véresen eltorzított szellemképe jelent meg, oly illuzióba ejtő drámaisággal, művészi előadás sal játszott, hogy a hálás közönség háromszor hívta ki, — méltán — a lámpák elő. Kéréséből volt hű és színezett játéka a holt Rómeó megpillantásakor s midőn vigasztalan fájdalomában öngyilkossá lett.

Kiváló dicsérolég meg a mindnere alkalmazható Fórisgyőr (Me:cutio) kell megemlékeznünk; de Tisztai, Rózsá, Havasy meg Moóri is nem nagyon járultak hozzá a különben igen szépen sikerült elővezethetesen előmozdításához.

A mi a fődolog. Rómeó és Julia szerepei jó kezekbe voltak ketyve: a többi szereplő mellett — már csak szerepük kiesvény voltát tekintve is, amugy is eltörpül, s a közönség a főszerplők játékaira fetektve, egy kellemes est emlékével távozott a színházból, melyet előzőleg tömegesen megjelenésével szűfőlásig meglőtt.

Felőlő szerkesztő és kiadó-laptulajnos:

DR. MOLNÁR GYULA.

Tisztviselő kerestetik.

Egy előnk s nagyhírű biztosító társaság előnyös feltételek mellett tisztviselőt keres, kinek külseje, modora, műveltsége, az úreszedésben levő állomásnak megfelel. Ajánlatok e lap kiadóhivatalára intézendők.

Parfumerie

de la Societe Hygienique Coitan. Cl.
Paris 55. Rue de Rivoli
A „Vinoire de toilette”

Jollyadé összetétel, amely idegbajok ellen fölötté hatásos — különösen fridóvibe öntve a tagokat és izmokat elevenítő tezi és megerősít, — az „Eau de Menthe”

szert, a mely hathatós frissító reggel és este. Három csepp egy pohár vízben elég, az „Eau Athenienne” hajmosóvizet, mely a hajgyökere megerősítit szolgál és végre a „Creme de savon d'aloifio” a la rose kenőcsöt a pattanások ellen, mely a közönségek előtt sok helyen jó szolgálatot tehet, ajánljuk. A fenti cikkünk, díszes csomagolásúknak a fegy ajándéka is alkalmazások.

Magyarországi képviselőnk: Seife Lajos Budapestben, király utca 23.

